

"అదిగో! ఆక్కడండి" తేజా చేల్లెట్టి చూపాడు.

"నువ్వు తీసుకో కా రీకా!"

"నాకు వస్తు పిన్నీ" అమె మాటల్లో కరుకుదనం వుంది.

చేతిలో ఐస్ కరిగిపోవడం ప్రారంభించటంతో, ఏం చెయ్యాలో తోచక కానుగా కా రీక వున్నవైపుకి వెళ్ళాడు.

అమె ఇదేమి వట్టింపుకోలేదు. బ్యారేజీవైపు చూస్తూ నించుంది.

"హలో! ఇప్పుడు డోస్ట్ మైండ్ ప్రిజ్ దేట్ యిట్" తీసుకోమని ఆత్మర్థిండాడు. కా రీక హరిష్ వంక చూసి తీసుకుంది.

"థ్యాంక్స్!"

"దేనికీ?"

"మీరు తీసుకున్నందుకు."

అమె దగ్గర్నుంచి లాయర్ గారి కార్య కూర్పున్న దగ్గరకు వచ్చాడు.

నువ్వు అప్పుడప్పుడు ఇంటికి వస్తుండు. ఈయనగారి దగ్గర దాలామంది జూనియర్స్ పనిచేశారుగానీ నాశ్వరమా మా కుటుంబంలో కలవలేదు. నిన్ను మా కుటుంబంలో ఒకడిగా చేసుకుందామనుకున్నాం. కానీ అది ప్రాప్తం వున్నట్లు లేదు.

అమె ఏ విషయం గురించి మాట్లాడిందో హరిష్ కి అర్థం అయింది.

అమె ఆ సంభాషణ ప్రస్తావించినపుడు కా రీక వున్నవైపు చూశాడు హరిష్. కా రీక ఆక్కడలేదు. జాలర్లు వలవేస్తుంటే ముందుకువెళ్ళి చూస్తూ వుంది.

"కా రీకకు ఏమైనా సంబంధాలు చూస్తున్నారా?"

రెండు సంబంధాలు వచ్చాయి. పోటోలు పంపారు. ఏదీ నచ్చలేదంది. కాళ్ళందరికీ ఇది నచ్చింది. వదిరోజులలో ఆ సంబంధం చేసుకుతీరాలని పట్టు బట్టాడు. ఇదేమో నాళ్ళ బాబాయి దగ్గరకి వెళ్ళి కళ్ళనీళ్ళు పెట్టుకుంది అంటూ "పిల్లలెక్కడ" అని అటూ ఇటూ చూసింది.

అందరూ తలో చోట్ల వున్నారు.

లోగాంతుకతో మాట్లాడుతూ "హరిష్ ని తప్ప ఎవ్వరినీ చేసుకోమని దిన్నాన్నా; అతను చేసుకోనంటే సరి లేకుంటే యం.ఎన్.సి. రిసర్చిచేసి స్టేట్స్ కి వెళ్ళిపోతానని చెప్పింది.

అమె మాటలు విన్న హరిష్ ఒక్కసారిగా షాక్ అయి కా రీకవైపు చూశాడు. అమె యిటు మాడ్చలేదు.

(సశేషం)

అక్షయ

ప్రకాశం యింటికి రాలేదు. రాత్రి ఎనిమిదయినా...అన్నపూర్ణ ఆత్మ తగా కొడుకు రాకకోసం వేచివుంది... సాయంత్రం చేసిన వేడి జున్ను అప్పటికే చలాచలమైంది. అవుపాల జున్ను ప్రకాశానికి అమితమైన యిష్టం.... అన్నపూర్ణ కళ్ళ వెలుగు ప్రకాశం. యాభైయేళ్ళ వయస్సు, లాయరుగా మంచిపేరూ, సంపాదనగల రంగనాథ రావు రెండవ భార్యగా అన్నపూర్ణ కాపురానికొచ్చింది. యాభైయేళ్ళ భర్త లభించడం అమె అదృష్టమేనని భావించారు తలితండ్రులు....కారణం ఎదిగి ఉన్న కూతురికి ఎన్నాళ్ళకీ సంబంధం కలసి రాకపోవడం, వచ్చిన సంబంధాలు కట్టుకోసం మళ్ళిపోవడం.... జీవితంపట్ల నైరాశ్యం ఆవరించి ఉన్న రోజుల్లో అన్నపూర్ణ తల్లిగా మారింది. అంతే! నాటినుండి అమె భర్తమీద, అపురావమైన ప్రకాశం మీద మమకారం వెంచుకుంది....అయితే అమె ఆనందాన్ని కళ్ళారా చూడలేని దేవుడు అమెకి భర్తని దూరం చేసాడు.... కృంగి పోతేదామె. ప్రకాశాన్ని పట్టు

బట్టి చదివించి వృద్ధిలోకి తెచ్చింది.... బేంక్ ఆఫీసర్ గా పని చేస్తున్న కొడుకుని చిన్న పిల్లాడిలానే బావిస్తుందామె. నిత్యం వేళకీ యింటికి తిరిగి వచ్చే ప్రకాశం ఆ రోజు ఆలస్యం చెయ్యడానికి గల కారణం ప్రసూన. అతని బేంక్ లోనే ఉద్యోగం, చేస్తోంది.... పేదన్న చిత్ర కాదు తీరిగా కూర్చుని గీసిన రంగుల చిత్రంలా ఉంటుంది ప్రసూన....వయస్సుతో పాటు వెరిగిన అందచందాలు అమెది....యమ వ కు ల కళ్ళకి అమె అప్పుడే విడిచిన రోజూ పువ్వు. అమె సంస్కారం, సడత నీటుగా, దీటుగా ఉంటాయి. ఎవరినీ నోప్పించని అమె తత్వం ప్రకాశానికి నచ్చింది....అ త నా మె ఆకరణకు తోసయ్యాడు. అమె సుందర యోపం అతని కళ్ళల్లో నిలచి, కలల్లో కనిపించేది. స్నేహం, యిద్దరి మధ్యా నాంది వాచకం వలికింది. ప్రేమ దీజంలా అంకురించింది, తన పుట్టిన రోజుని యింటికి ఆహ్వానించింది ప్రసూన.. కానుకగా ఓ మంచి చీర పాక్ చేయించి పట్టుకు

వెళ్ళాడు ప్రకాశం....అతని రాకకోసం ఎదురు చూస్తున్నాడు విశ్వనాథం.... ప్రసూన తండ్రి....తండ్రిని పరిచయం చేసింది ప్రసూన. ఆమె కళ్లు జ్యోతుల్లా మెరుస్తున్నాయి.

మాటలు మొదలయ్యాయి....ఆజంట అలా నవ్వుతూ మాట్లాడుకుంటూంటే ఓ శ్రోతగా మిగిలాడు విశ్వనాథం.... అతనొకప్పుడు స్కూలు గుమస్తాగా



జి.రామనారాయణ

పనిచేసి రిటయిరయిననాటికి ఆసిస్టెంట్ ఆఫీసర్ కాగలిగేడు.... పెద్దవాళ్ళయిన యిద్దరు మొగ విల్లు తనని ఉద్ధరిస్తారనుకొని పెద్ద చదువులు చదివించాడు. అయితే వాళ్లు అతని అంచనాని తారుమారు చేసి, ఉద్యోగాలు రాగానే ఎవరి మానాన్న వాళ్లు పెళ్ళిళ్లు చేసుకుని, వేతే వెళ్ళిపోయారు. పది రోజులు పాటన్నా వారింట వుండి వద్దామని వెదితే.... అతన్నొక చుట్టాన్ని చూసి నట్టు చూస్తారు కోడళ్ళు....కొడుకులు ముఖావంగా మాట్లాడతారు. తమకి వెళ్ళి తెదిగిన చెల్లెలు ఉండన్న తలంపు రాదు వారికి. తన స్వీయతలో ప్రెసా మిగల్చకుండా, ఆపులు చేసి తాడిని వెంచినందుకు వారు చూపించే ప్రేమ అంతగరళంగా ఉంటుందనుకోలేదు విశ్వనాథం....నరిగ్గా అదే సమయానికి స్వక క్షేత్రం జేంక్ ఉద్యోగిని కాగలిగింది ప్రసూన....

"ప్రసూనని ప్రకాశం వెళ్ళి చెసుకుంటే బాగుండును...." అనుకున్నాడు విశ్వనాథం మనస్సులో.... "అయితే కట్టుకానుకలు యిచ్చుకునే స్థితిలో తనులేడు...." నందేహం మొదలయింది.

గంటకు వైగా కాలక్షేపం చేసి యింటికి బయలు దేరాడు ప్రకాశం. అప్పుడు సరిగ్గా తన ఉద్దేశ్యం వ్యక్తం చేసాడు విశ్వనాథం. కూతురి వెళ్ళి ప్రస్తావన తెచ్చాడు.

"అంతా మా ఆమ్మగారిష్టం.... మీరు వచ్చి కలియండి" అన్నాడు ప్రకాశం. "ఎట్లుండి ఆదివారం ఉదయం వస్తాను...." ఎద్రను తెలుసుకుంటూ

అన్నాడు విశ్వనాథం, "అలానే...." గుడ్ నైట్ చెప్పి స్కూటర్ ఇంటి తోవ వట్టించాడు ప్రకాశం....

అలస్యంగా యింటికి వచ్చిన ప్రకాశాన్ని ఏమని ప్రశ్నించలేదు అన్న పూర్ణ.... ఉత్సాహంగా ఉన్న కొడుకు అంతరంగాన్ని అంచనా వెయ్యగల శక్తిలేనిది కాదామె.... వయసు చెడ్డది. వాడెటువంటి తప్పటడుగు వెయ్యి రాదన్నది మాత్రమే అమె కోరిక.

తలికి ప్రసూన విషయం ఎలా చెప్పడమని సందిగ్ధంలో వద్దాడు ప్రకాశం.... తల్లి అందించిన జున్ను ప్లేటు అందుకుని మౌనంగా తిన సాగాడు.

"ఎలా ఉంది బాబూ?..."

"ఎంతో బావుంది...."

"వేగిరం నువ్వింటికి వచ్చివుంటే వేడిమీద మరింత బావుండేది..."

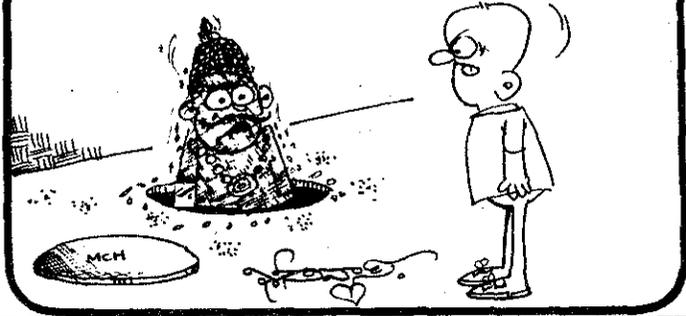
"అవునమ్మా అనుకోని అలస్యం జరిగింది...." అంతకన్నా మంచి ఆవకాశం రాదని ప్రసూన విషయం క్లుప్తంగా చెప్పాడు ప్రకాశం. అప్పటికే అన్నపూర్ణలో సంక్షోభం మొదలయింది.... ప్రకాశం అప్పుడే పెద్ద వాడయ్యాడు.... స్వతహాగా నిర్ణయం తీసుకునే స్థితికి వచ్చాడు.

"ఆదివారంనాడు వాళ్ళ నాన్నగారు మనింటికి వస్తారమ్మా...."

"ఎందుకుబాబూ.... నీ నిరయాన్ని ముందే తెలియజేసావు కదా?" కింద పడిందామె.

"అహా! ఎంతమాత్రం కాదు. నీదే

కాలజాతి పక్షం కాదు పాక్షాకాదు... నేను 'ఇల్ల' బక్కవద్దనీ! పాతకం నుంజిస్తున్నాను!!



చుది నిర్ణయం...." సంభాషణ అక్కడికి ఆగిపోయింది.

అదివారం రానే వచ్చింది.... అన్న సమయానికి అయిదు నిమిషాలు ముందు గానే విశ్వనాథం వచ్చాడు.

"మీ ఆమ్మగారే?" సో పాలో కూర్చుంటూ ప్రశ్నించాడు విశ్వనాథం. సమాధానంగా అన్నపూర్ణ వంటగదిలో నుండి కాఫీ కప్పులతో వచ్చింది. కప్పుల్ని టీపాడుమీద వుంచుతూ దర్పంగా కూర్చుంటామె వారి తెడురుగా.... నమస్కరిస్తున్న విశ్వనాథం దృష్టి ఆమెపై పడింది.... ప్రతి నమస్కారం చేస్తున్న అన్నపూర్ణ కళ్ళు అప్పుడే అతన్ని చదివేస్తున్నాయి.... గతం యిద్దరిలోనూ ఒకేమారు తొంగి చూసింది.

పాతికేళ్ళక్రితం.... ఆ రోజు కూడా సరిగ్గా అదివారమే.... అన్నపూర్ణయింటి ముందు జటా ఆగింది.... ఇంటికి

వచ్చిన అతిథుల్ని ఆహ్వానించడానికి తప్పిబ్బవుతున్నాడు ఆమె తండ్రి జగన్నాథం.

పాత కాలంనాటి తల్లి పట్టునీర, నగలు ధరించి అందంగా అలంకరించుకొని బుట్టబొమ్మలా వుంది అన్న పూర్ణ. అంతకుముందు అలాంటి అలంకరణలు రెండు మూడు మారుగా అనుభవమే ఆమెకు. ఏదో నేరం చేసినట్టుగా వెళ్ళి పదిమంది ముందూ కూర్చోవాలి. అందరూ తనని బొమ్మని చూసినట్టు చూస్తారు.... ఆ డ్రమ్మెన ప్రశ్నలూ వేస్తారు. వాటన్నింటికి సహనంగా సమాధానాలు చెప్పాలి.

ఈ మారు వచ్చిన వెళ్ళికొడుకు పేరు విశ్వనాథమని, మంచి వాడని, పట్టుంలో నర్కారు గుమస్తాగా పని చేస్తున్నాడని వినికిడి....

వచ్చినవారు వద్దంటూనే కాఫీ ఫలహారాలు ముగించారు.

"అమ్మా అమ్మాయిని త్వరగా

తీసుకురండి.... మళ్ళి వర్షం వచ్చే నుంది...." తల్లి ఊతనివ్వగా మరబొమ్మలా నడుస్తూ వచ్చి చాపమీద కూర్చుంది అన్నపూర్ణ.... ప్రశ్నలు మొదలయ్యాయి. పాట పాడమన్నారు. గిగ్గు విడిచి పొడింది.

"అబ్బాయి నాకమారు చూడమ్మా." అన్నారు చూసింది.... అతను నిండుగా కుర్చీలో కూర్చొని క్రీగంట ఆమెను చూస్తున్నాడు. ఆ చూపుతో తనపట్టయిష్టం కానవచ్చింది అన్నపూర్ణకి.... అదే నిజమయితే తన కన్నెనెరవిడుతుంది.... తండ్రి ఎదమీద కుంపటిదిగుతుంది.... విశ్వనాథం, అతని తల్లి దండ్రులు వీధి వరండాలోకి వెళ్ళి చెవులు కొరుక్కున్నారు. ఇక తన అవసరం లేదని లోనికి వచ్చేసింది అన్నపూర్ణ....

"అమ్మాయి మాకు నచ్చింది...." అన్నాడు విశ్వనాథం తండ్రి.

"శుభం...." అన్నారు. "ఆ ఇక మిగిలిన విషయాలు మాట్లాడుకుంటే.... ముహూర్తాలు పెట్టుకోవచ్చు."

"చెప్పండి.... నందేహిస్తారెండుకు?" అన్నారు.

"మా అబ్బాయికి పాతిక వేతిస్తామని యిప్పటికే రెండు సంబంధాలు వచ్చాయి.... అయితే వాటిని మావాడిష్ట పడలేదు..." అంటున్నాడు విశ్వనాథం తండ్రి....

జగన్నాథం గుండెలదిరాయి... "అమ్మాయి నచ్చింది కాబట్టి... యిరవై వేలు కట్టుంగా యివ్వండి..."

అపైన అత్తగారి లాంచనాలు... వగైరాలు మీకు తెలియనివి కావు... గుండెను అరచేత పట్టుకుని అత్యర్థన నిండిన స్వరంతో అన్నాడు జగన్నాథం.

"అంతిచ్చుకోలేము... నాకున్న ఆస్తి ఈ యిల్లొక్కడే... స్కూలు మాష్టరుగా నా సంపాదన మీకు తెలియంది కాదు... ఈ యిల్లు అమ్మగా వచ్చిన పదివేలు కట్టుంగా యివ్వగలను... నా మాట. కాదనకండి..." వేడుకున్నాడు జగన్నాథం...

పదివేలా? పదరా విశ్వం... బండి తప్పిపోతుంది మళ్ళి..." లేచాడాయన విశ్వం చెయ్యి పట్టుకొని...

"ఒక్క శణం ఆలోచించండి బాబూ... నా స్థితిగతులు చూసయినా... కనీసం అమ్మాయి ముఖం చూసయినా... అతని మాటలకి కసాయి గుండె కరుగుతుందేమోకాని... విశ్వనాథం తండ్రి బండ గుండె కరగలేదు. వారు నిర్ణయంగా వెళ్ళిపోయారు...

"దీనికి జన్మలో పెళ్ళికాదు..." తీరిని వ్యధకి గురయ్యాడు జగన్నాథం... ఆ వ్యధ అతన్ని మంచమెక్కించింది... ఆనాటి సంఘటన ఏనాటికీ మరచిపోలేనిదిగా మారింది అన్నపూర్ణ జీవితంలో...

"మీ పేరు అన్నపూర్ణ కదూ?" విశ్వనాథం గుండెల్లో తుఫాను మొదలయింది... నాటి సంఘటనకి ఖదులుగా ఈమె సంబంధం కాదంటుండేమో...? పోనీ గొంతెమ్మ కోర్కెలుగా కట్టుకానుకలు కోరితే యిచ్చుకునే వది

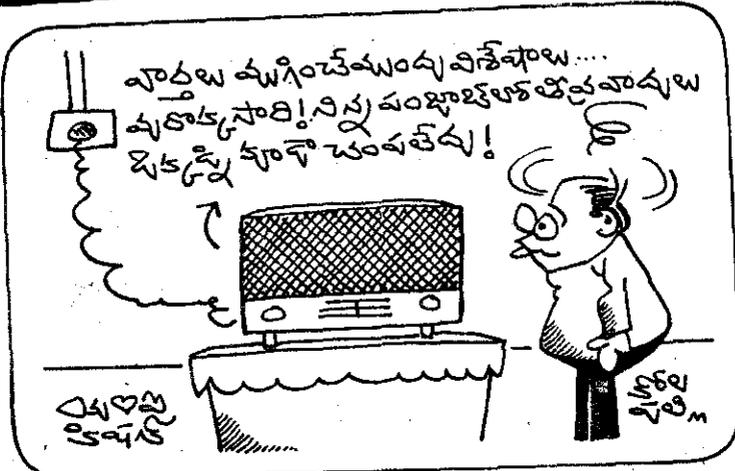
పనిలో లేదు తను... తమ యాచనకి బద్ధి న దిచ్చగాడిలా ఆన్నపూర్ణ ముందు వున్నాడు... పోనీ వెళ్ళి ప్రసక్తి తీసుకురాకుండా వెళ్ళిపోతే... ఆహం తలెత్తించి... అమ్మాయి జీవితం కళ్ళముందు మెదిలింది... కక్కలేక మింగలేక సతమతమవుతున్నాడు విశ్వ నాథం.

"మీరు వచ్చిన పని ఆస్పాయి ముందుగానే చెప్పాడు... నా నిర్ణయం మా ఆస్పాయి నిర్ణయమే... వాడికిష్ట మయిన సంబంధం కాబట్టి ముహూర్తాలు పెట్టించండి... ఆన్నపూర్ణ మాటలు ఆతన్ని దిగ్భ్రాంతికి గురి చేసాయి.. నిజాన్ని నమ్మలేక పోతున్నాడు విశ్వ నాథం.

"అదేమిటి? మీరు అమ్మాయిని చూడకుండానే??: కట్టు కానుకలు

మాటాడుకోకుండానే???:!!!!
"దబ్బుతోనే లేదీలోకం విశ్వనాథం గారూ... దబ్బుకోసం ఓ ప్రేమికుల జంటని విడతీసే తత్వంకాదు నాది..." వెప్పుదెబ్బ తగిలినట్టుయింది విశ్వనాథానికి... ఆవును ఆనాడు తండ్రిని తను ఎదిరించగలిగితే ఆమె తనకు దక్కేది... కృతజ్ఞత నిండిన కళ్ళతో ఆమెను చూస్తున్నాడు విశ్వనాథం... విశ్వనాథానికి దిచ్చం వేస్తున్న ఆన్న పూర్ణలా వుందామే...

"వస్తానమ్మగారూ..." ఆ మాన్ని చంపుకుంటూ ఆన్నాడు విశ్వనాథం...
"అదేమిటి కాఫీ త్రాగకుండా వెడు తున్నార...?" కాఫీ కప్పు అందు కున్నాడు విశ్వనాథం. తప్పనిసరిగా..."



బొమ్మైనా లేదా బొరుసైనా ఎప్పుడూ గెలుపు మీదే...

ఎల్ ఐ సి నుండి అద్వితీయమైన స్వోజేజికానుక భీమా సందేశ్ జీవన్ ధారా

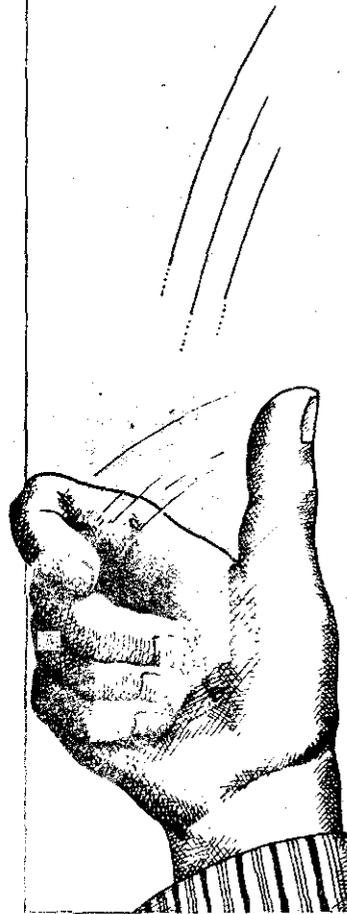

మీరు 30 సంవత్సరముల వయస్సు నుండి వెళ్ళు యా. 181/- వచ్చున ప్రకృష్ట వుంచి ఒక అక్షరాసాముకి జీవిత భీమా చేసుకోవచ్చునీ, మరయు మీ వయస్సు 55 సంవత్సరములు దాటిత తదుపరి మీ జీవితకాలముండా యా.1000/- వచ్చున వెనకరి పింఛను పొందగలరని మీకు తెలుసా?
ఇది ఎల్ ఐ సి ఒక అపూర్వమైన స్వోజేజికానుక-మరణమెరి మరీ అరిక వ్యయములేనిది. యవగ్రములకు, మధ్య వయస్సుకలంకరికి ఎంతో అదర్భమైనది.
భీమా సందేశ్— తక్కువ ప్రీమియంకో, ఎక్కువ భద్రతగల పథకం. మీరు తక్కువ ప్రీమియం చెల్లిస్తూ ఎక్కువ భద్రతగల జీవిత భీమా పొందగలరు. నిర్ణీతకాలం వరకూ మీరు జీవించివుంటే, ప్రీమియంలు అప్పీ తిరిగి చెల్లించ బడతాయి. పాలనీ యొక్క నిర్ణీతకాలం ముగియక ముందే మరణిస్తే నిశ్చయించిన సొమ్ముమొత్తం మీ నామినీకి చెల్లిస్తారు. ఈ పథకంకో సంవత్సరమునకు లేదా అర్థ సంవత్సరమున కొకసారి ప్రీమియం చెల్లించాలి.
జీవన్ ధారా— నాలంటి పింఛను పథకం. మీరు రిటైర్ అయిన తర్వాత వెనకరి అదాయం పొందుటకు ముందుముందే మీ ఇష్టమొచ్చినట్లు కొంతకాలం క్రమంగా ఈ పథకంకో అదా చెయ్యండి. ఈ పింఛను మీ జీవితకాలముండా లభిస్తుంది. పింఛనుదారు జీవించి (గ్రాన్ షియూరియ్) లేదా మరణించినట్లు మొదలు చెల్లిన తర్వాత మరణిస్తే వారి నామినీకి చెల్లించ బడుతుంది. ఈ జీవన్ ధారాకో జీవన్ రెండవార్లు అలుపుతారు. మొదటి పింఛను మొదలైవున్నప్పుడు మర రెండవసారి పింఛనుదారు మరణించిన తర్వాత నామినీకి జీవించి చెల్లించేట్లువుడు.

ఎంచుకోని నిర్ణీతకాలముల రేట్లు డి వయస్సు ఈ క్రింద చెప్పబడినాయి

భీమా సందేశ్ (నిశ్చయించిన సొమ్ము యా. 1 లక్ష)			
వయస్సు	నిర్ణీత-కాలము	సంవత్సర-మునకు ప్రీమియం యా.	నిర్ణీతకాలము ముగిసిన తర్వాత ప్రతిజీవన్ రూ.
25	25	871.70	21,793.00
30	25	1,078.68	26,965.00
35	25	1,408.60	35,215.00
40	25	1,904.00	47,650.00

జీవన్ ధారా				
లక్ష్య-వెళ్ళు-నిర్ణీత-కాలము	పింఛను మొదలై-నప్పటికి వయస్సు యా.	సంవత్సర-మునకు ప్రీమియం యా.	వెనకరి పింఛను యా.	జీవించియ రూ.
25	50	1,090.60	1,000.00	1,19,701.00
25	55	1,090.10	1,000.00	1,19,641.00
25	60	1,089.50	1,000.00	1,19,581.00
25	65	1,087.40	1,000.00	1,19,344.00

మిగిలిన వయస్సువారికి రేట్లు, లక్ష్యవెళ్ళు కాలము మీ ఆవసరాలకు అనుగుణంగా రేట్లు పెద్దారు.



పన్ను రాయితులు
సామాన్యంగా భీమా సందేశ్ కిచ్చే 80వ రాయిలికాక, 1988-89 నం. లో యా. 30,000/- వరకూ కచ్చిన 'జీవన్ ధారా' ప్రీమియంంం 80వనిం క్రింద 100% అదాయపు పన్ను విమావనము కల్గతుంది. ఈ లోకే మీ జీవిత భీమా పాలియో లేదా దగ్గర్లవున్న ఎల్ ఐ సి కాఫీను సంప్రదించండి.

 **లైఫ్ ఇన్సూరెన్స్ కార్పొరేషన్ ఆఫ్ ఇండియా**